

ורוח הקודש מסייעתו להתגבר ממדרגה למדרגה אף כשהוא אדם חלש הוא הנותן לעוף כח משא"כ כשמוטר דבר אחד מהחסידות ופרישות או רוח הקודש מסתלקת ממנו ושוב לא יכול לעמוד בקדושתו מחמת חולשת הכח. (ועיין מה וזהר פ' תרומה בפסוק תקחו את תרומתי). (י"י) ידא אדם זהיר כשמוכיח אחר אדם על מעשיו הרעים שלא להוכיחו בעבירה בפירוש כי אם דרך רמז כמו שכתב הוזהר פ' קדושים ובהוספתו. וכן הוא בדח"ל הוכח תוכיח אפילו מאה פעמים יכול אפילו מתבייש על ידו ת"ל ולא תשא עליו חמא. ומשמעות הוזהר שם דוקא בפעם ראשון יזכור רק דרך רמז. (י"י) יהא אדם זהיר שלא לדבר לדמורין על ישראל אפילו ישראל אינן עושים רצונו רצה הקב"ה לזכות את ישראל לדבר עליהם דבר טוב וראה מפורשת מאליהו הנביא כדאיתא ברו"ל ומגדעון ג. וכל שכן שירגיל אדם עצמו במדה זו לדון את חבריו לכף זכות לעולם. ואפילו בהוכחה יהא נזהר מלדבר שמץ רע על ישראל. שעל ידי שאמר משה רבינו עליו השלום לישראל תרבות אנשים חסאים יצא ממנו בן בנו שנעשה עבד לע"א. (וכן נ"כ הובא בספר החסידים באהרה גדולה על זה. (י"ט) יהא אדם זהיר להיות מן הנעלבים ואינו עולבים ראה דוד המלך עליו השלום ששמע כי גר קלל אותו בקללה נמרצה ורצה אביש לפגוע בו ואמר לו דוד הנח לי כי אלהים אמר כן. אולי ידא ה' בעניי וכי ואף ששקל עליו באבנים ובעפר אפילו הכי לא הניח לעשות לו דבר. ואמרו במדרש באותו פעם נמנו בבית דין של מעלה להיות דוד אחד מארבעה במרכבה. (ד) יהא אדם זהיר במדת הענות מאד ויתרחק מהנאותו בדבור ובמעשה ובמחשבה דאפילו במחשבה נקרא תועבה שנאמר תועבת ה' כל גבה לב וכל שכן בדבור וכל שכן במעשה. הבט וראה מה שאמרו רבינו ז"ל בשביל שאמרו המלאכים משהייתם אונתו נדחו ממחיצתו אף על גב שחוק כדי לדור חזר ואמרו שה' שלום. גם מה שאמרו רז"ל בחזקיה עליו השלום על ידי שאמר לישעיה מארץ חזקיה באו אלי נענש. ראה תראה כמה תכבד העבודה והשומר נפשו ירחק ממנו. וכתב בספר שני לוחות הברית האדם המקבל בלבו להיות עולב ואינו עולב שומע חרפתו ואינו משיב אין צריך רב ללמדו שהשיבנה מלמדו. (כא) יהא אדם זהיר כשדורש ברבים וקונה שם טוב לא יהנה לבו ח"ו מה כמו שמצינו בדח"ל באחד מן הרוגי מלכות ששאלו ממנו חבריו מפני מה נענש במיתת חמורה כזו וא"ל שמא שדרשת ברבים נהנה לכך. והסכים עמו. ע"כ מאד מאד יהא נזהר בו ואם יבא איהו הנאה בלבו מחמת מספר שבחיו וערב לו שיש אל לבו בתוך הדרש ויאמר לבי לבי הרחק מן הכבוד כמה וכמה אנשים שהיה להם כבוד וגדולה ועברו וטתו והיו כלא היו. וכן בכל מצוה או תורה לא יהנה ח"ו מן הבריות על אשר עשה אותו רק ישמח שמחת מצוה על אשר זכות לעשות מצוה זו לשם שמים ויאמר בפה מלא בתוך הדרש וכל שכן מקודם לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתו ועל ידי זה יצל מהמכשול ומדין הקשה. וגם יראה להשמר מעין הרע בדרש כי שכיח הדין ראה בזה. (כב) יהא אדם זהיר בכבוד הספרים וביון שבא על אדם הוא בשביל בזוי הספרים כמ"ש רז"ל הטכבד את התורה וכו'. וכתב בספר החסידים אדם שיודע שיפיה בשונה אל ישבב תוך חדר של ספרים אם לא שמכסה אותם. (כג) יהא אדם זהיר כשכא לו בשורה טובה יאמר בריחות הדור להי' כי טוב כי לעולם חסדו. כתב בעל שני לוחות הברית אע"פ דהוא הנאה מועטת דיהי' עליו כמריבה וישבב ה' עליו. (כד) יהא אדם זהיר לשמור נפשו שלא ירא נרמא בנויגין בהלויית המת שלא יפגע בנשים. ובוזהר פרשת ויקהל נשבע הוא בשבעה נמורה ואמר דרובא דעלמא מתו בלא עתם בשביל שלא שמרו נפשם מזה. עין שם באריכות ושומר נפשו ירחק מהם. (כה) יהא אדם זהיר כשיצא לדרך לפרוע נדריו ואל ישהה נדרו (כמו מעשה דההוא מעינא בכדרש ילקוט קהלת). צדק לפניו יהלך וישם לדרך מעמיו. (כו) יהא אדם זהיר לחדש חדושי תורה ויראה להשיג ויותר מהשגתו ויתפלל למי שהחכמה שלו. דכשם שהייב אדם בפריה ורביה כך חייב אדם בפריה ורביה בתורה שנאמר ישרצו המים ואין מים אלא תורה. ויהא זהיר לחדש חדושים להיותם חקוק על לבו והוא עמדה לראש כשהולך לעולמו וחרפה ובושה גדולה לנשמתו כששואלין אותו מה חדש בלמודו ואינו יודע. והרמזו ח"ל כל השוכח דבר אחד ממשנתו וכו' שמעתי אומרים על הרב רבי שמואל קארידנובר ז"ל ששמעו אותו חוזר חדושינו בעת קבוע. (כז) יהא אדם זהיר לראות תמיד לרדוף אחר חבריו להחזירו למוטב כמ"ש בוזהר דאלמלי הו' ידעי עלמא כמה שכרו גדול היו רודפים אחריו תמיד כמי שרודף אחר כסף וזהב. ובפרט בעבירה המפורסמת בין המון העם בעונותינו הרבים בעבירות המפורסמות בתורה חירא והחדר דבר ה' לקנאות קנאת ה' צבאות לפקח עם אותם אנשים לחדריכם בדרך ישרה וגם להחריעם עונש העבירה כמה עונשו גדול מאוד אולי ואולי יתנו מקום לדבר להרהר השובה בלבם ולסור מדרכם הרעה והחי יתן אל לבו הלא מן אדם למות ומי יודע מתי יולד יום והכל לפי חשבון. גם רוב המוני העם מניחים תפילין על המצח ולא על המוח וצריך אזהרה גדולה

ג. כמו שאמרנו ח"ל כשאמר אליהו לפני הקב"ה כי עזבו נדתיך בית ישראל אמר לו ואל תאמץ בן שטת תחמך לנבית תחתיך וסוד אמרו שאל הקב"ה עד איהם מקדשם כל בני לך לנדרך דמשק סביב מקום כל פורא וכו' וכו' סודים הם מ"א ממין ימות סתם. ומערכת תחומות איתא בגדעון שאלו כל הקב"ה דין הוא שאלה לו אלי כבודי עליו שאלו וכן אלו ואלה לו לך כבוד וס' כ"ב כח